

ÎNCHEIERE

18 decembrie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”,

în cauza civilă la cererea depusă de către Vasili Olaeru privind constatarea faptului cu valoare juridică,

împotriva deciziei din 29 august 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 12 aprilie 2019, Vasili Olaeru a depus cerere în judecată privind constatarea faptului nașterii sale la xxxxxx în s.xxxx, părinții săi fiind Gheorghii și Emilia Olaeru.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că în anul xxxx a absolvit gimnaziul în s. xxxxx, iar în anul xxxxxxx Școala profesională nr. 5 din mun. Bălți.

La xxxx a încheiat căsătoria cu Natalia Tabacari, născută la xxxxx, înregistrată la OSC Fălești, actul de căsătorie nr. xxxx. Din căsătorie au un copil minor, xxxxx, născut la xxxxxx.

A menționat că are intenția de a redobândi cetățenia română și în acest caz este necesar să prezinte organelor abilitate duplicatul certificatului de naștere.

La xxxxxx a fost înregistrată nașterea sa la xxxxxx, care a fost înregistrată în registrul actelor de stare civilă nr. xxxx, fapt confirmat de copia adevărului de naștere xxxxxx.

S-a adresat Serviciului Stare Civilă Fălești cu cerere privind eliberarea certificatului de naștere, însă i s-a comunicat despre imposibilitatea soluționării cererii, din motivul că în registrele actelor de stare civilă lipsește actul de naștere, fapt confirmat prin avizul nr. 114 din 10 aprilie 2019.

A susținut că altă cale privind constatarea faptului înregistrării nașterii sale nu are.

Prin hotărârea din 24 mai 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești s-a admis cererea depusă de către Vasili Olaeru privind constatarea faptului nașterii sale.

S-a constatat faptul nașterii lui Vasili Olaeru la xxxx în s. xxxxx, în familia lui Gheorghii Olaeru, născut la xxxxxxx și Emilia Olaeru, născută la xxxxxxxx

S-a menționat că hotărârea este un document ce confirmă faptul constatat, servește drept temei pentru înregistrarea, după caz, a faptului în organele respective, după rămânerea irevocabilă, fără a substitui documentele pe care aceste organe le eliberează.

Prin decizia din 29 august 2019 a Curții de Apel Bălți, s-au respins apelul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” și s-a menținut hotărârea din 24 mai 2019 a Judecătorei Bălți, sediul Fălești.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că apelantul a solicitat casarea hotărârii în partea ce ține de constatarea instanței de judecată precum că hotărârea este un document ce confirmă faptul constatat, servește drept temei pentru înregistrarea, după caz a faptului în organele respective, după rămânerea irevocabilă a hotărârii, fără a substitui documentele pe care aceste organe le eliberează, invocând în acest sens că certificatul de naștere nu urmează să fie eliberat gratis.

A reținut reieșind din conținutul art. 20 alin.(2) al Legii privind actele de stare civilă, alin. 2 art. 285 Cod de procedură civilă, prima instanță corect a indicat în dispozitivul hotărârii precum că această hotărâre este un document ce confirmă faptul constatat, servește drept temei pentru înregistrarea, după caz a faptului în organele respective, după rămânerea irevocabilă a hotărârii, fără a substitui documentele pe care aceste organe le eliberează, instanța de fond redând textul legii.

Totodată, apelantul eronat a constatat că instanța de judecată s-a referit la eliberarea gratis a certificatului de naștere or, instanța de judecată nu s-a expus asupra eliberării certificatului de naștere ci doar asupra înregistrării nașterii în registrul respectiv, la eliberarea înscrisului fiind aplicate prevederile legale ce țin de achitarea plăților. Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar motivele invocate de către apelant sunt neîntemeiate, Colegiul Civil a ajuns la concluzia de a respinge apelul declarat și de a menține hotărârea primei instanțe.

La 31 octombrie 2019 Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond prin excluderea părții din dispozitivul hotărârii prin care instanța a dispus că „prezenta hotărâre este un document ce confirmă faptul constatat, servește drept temei pentru înregistrarea, după caz, a faptului în organele respective, după rămânerea irevocabilă a hotărârii, fără a substitui documentele pe care aceste organe le eliberează”.

În motivarea recursului a indicat că, hotărârea instanței de fond, cât și a instanței de apel, în partea dispunerii că hotărârea este un document ce confirmă faptul constatat, servește drept temei pentru înregistrarea, după caz, a faptului în organele respective, după rămânerea irevocabilă a hotărârii, fără a substitui documentele pe care aceste organe le eliberează, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă. Or, în condițiile în care prin hotărâre judecătorească s-a constatat faptul nașterii petiționarului Vasili Olaeru de părinții Gheorghii și Emilia Olaeru, aceasta este executorie pentru Agenția Servicii Publice doar în cazul în care la materialele dosarului este anexat certificatul de căsătorie a părinților săi.

Necesitatea indicării de către instanța de judecată a faptului că hotărârea emisă și pronunțată va servi temei pentru înregistrarea faptului în organele respective, este una neîntemeiată or, constatarea în baza unei hotărâri a faptului nașterii

petiționarului din părinții săi, deja constituie temei pentru organul de stare civilă ca să întocmească/reconstituie actul de stare civil.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 29 august 2019 a Curții de Apel Bălți a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 24 septembrie 2019 (f.d.60), și recepționată de către recurent la 27 septembrie 2019 (f.d.62).

Astfel, recursul declarat de către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” la 31 octombrie 2019 se consideră a fi depuse în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră

că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor imputate instanțelor inferioare, o minimă argumentare a criticii în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în prezenta cauză sunt similare celor indicate în procesul judecării asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă,

completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh